

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 8. stycznia 1916.

Treść: (M 9.—11.) 9. Rozporządzenie, w sprawie zakupu starego żelaza do celów przetapiania i snopcowania. — 10. Rozporządzenie, w sprawie zakazu przywozu i przewozu świeżych kwiatów i liści ozdobnych z krajów nieprzyjacielskich. — 10. Rozporządzenie, którem uzupełnia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 20. grudnia 1915. w sprawie wyrobienia i sprzedaży chleba i pieczywa.

9.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 5. stycznia 1916,

w sprawie zakupu starego żelaza do celów
przetapiania i snopcowania.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zakupno starego żelaza jakiegokolwiek rodzaju na cele przetapiania i snopcowania w krajach tutejszych i zagranicą, może nastąpić ze strony przetwarzających przedsiębiorstw tylko przy przestrzeganiu podanych dalej przepisów.

Również można sprzedawać przetwarzającym przedsiębiorstwom uzyskany w krajach tutejszych materiał oznaczonego rodzaju tylko według tych przepisów.

Zakupno i sprzedaż starego żelaza, które ma być bezpośrednio poddane przekuciu oraz zakupno i sprzedaż kawałków lanego żelaza, nie podpada pod przepisy tego rozporządzenia.

Zresztą handel pośredni starego żelaza nie podlega żadnemu ograniczeniu przez niniejsze przepisy.

Zastrzega się zarządowi kolei państwowych przydzielenie starego materiału żelaznego przedsiębiorstwom, którym ten zarząd powierzył dostawę materiałów żelaznych i stalowych.

Na inne wyjątki może zezwolić Ministerstwo handlu na osobną prośbę.

§ 2.

W celu pokrycia zapotrzebowania starego żelaza na wymienione w § 1., ustęp 1., cele i w celu rozdziału zebranego materiału między przetwarzające przedsiębiorstwa, ustanawia się „Komisję dla starego żelaza“ w Wiedniu. Składa się ona łącznie z przewodniczącym i jego zastępcą ze sześciu członków, których na ten urząd honorowy powołuje Minister handlu.

Uchwały komisji zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Ministerstwo wojny i Ministerstwa, które wskaże komisji Ministerstwo handlu, należy w celu wysłania swych zastępców zawiadomić o wszystkich posiedzeniach komisji. Uchwały komisji, przeciw którym jeden z zastępców tych Ministerstw podniesie zarzut, nie mogą być wykonane.

§ 3.

Komisya powoduje na podstawie zgłoszeń za-potrzebowania, zażądanych przez nią od użytkowników, zakupno w kraju i zagranicą przybierając do tego firmy handlowe i związki, zajmujące się dotąd większemi dostawami tego rodzaju. Komisya ma przytem w szczególności następujące zadania:

1. Ustanowienie warunków dostawy i sprowadzania w obrocie poszczególnych użytkowników z organizacją handlową i prawne ustanowienie tych warunków. Kary konwencyonalne, przez które ma być zapewnione wypełnienie przyjętych przez organizację handlarzy zobowiązań, można ułożyć także na korzyść ogółu uczestniczących przy użytkowaniu przedsiębiorstw;

2. nadzór nad sprawowaniem interesów organizacji handlowej i badanie jej obrachunków z poszczególnymi użytkownikami;

3. ustanowienie kierowników przy organizacji handlowej;

4. ustanawianie ilości, jakie ma na zlecenie zakupywać organizacja handlowa i ustanowienie najwyższych cen wraz z należyciami ubocznymi;

5. przydzielanie zebranych materiałów między przerabiające przedsiębiorstwa;

6. ściąganie kar konwencyonalnych wobec organizacji handlowej i rozdzielanie tych kwot i innych przychodów między przerabiające przedsiębiorstwa, nadto rozdzielanie na użytkowników kosztów urosłych przez czynności komisji i innych, połączonych z zawieraniem interesów wydatków;

7. udzielanie zezwoleń przedsiębiorstwom dla bezpośredniego zakupywania starego materiału w miejscowym zakresie odnośnych przedsiębiorstw oraz w innych wyjątkowych wypadkach.

§ 4.

Przedsiębiorstwa, potrzebujące starego materiału na cele przetapiania i snopcowania, winne zgłosić swe zapotrzebowanie według bliższych wskazówek Komisji dla starego żelaza, u tej ostatniej. To zgłoszenie obowiązuje stosownie do warunków pobierania, które poda do wiadomości Komisya.

Obowiązek odbierania i placenia ciąży na odnośnem, poszczególnem przedsiębiorstwie. Obciążenie ma nastąpić bezpośrednio między tem ostatniem a organizacją handlową.

Przedsiębiorstwa, zużytkowujące stary materiał na cele przetapiania i snopcowania, mają udzielić Komisji na żądanie wszystkich, służących do wykonania jej zadań wyjaśnień oraz przedłożyć żądane przez Komisję dowody.

Sprzedaż starego materiału przez te przedsiębiorstwa jest dopuszczalną tylko za zezwoleniem Komisji.

§ 5.

Każdy, handlujący starym żelazem w sposób przemysłowy, oraz każdy przedsiębiorca, w którego przedsiębiorstwie taki materiał się zbiera, winien przedkładać Komisji dla starego żelaza do dnia 8. następującego miesiąca wykaz ruchu swych zapasów starego żelaza w ciągu każdego miesiąca.

W wykazie tym należy podać:

1. stan zapasów w dniu pierwszego każdego miesiąca,

2. przychód i urosłe odpadki,

3. rozchód i własne zużytkowanie,

4. stan zapasów ostatniego dnia miesiąca

wraz z podaniem wagi w celnarach metrycznych, osobno według poszczególnych gatunków.

Prócz tego należy udzielić Komisji wszystkich żądanych przez nią wyjaśnień i wiadomości.

Formularze dla tych wykazów można otrzymać u „Komisji dla starego żelaza“.

§ 6.

Kupna, zawarte przed wejściem w życie tego rozporządzenia, odnoszące się do materiału wymienionego w § 1., ustęp 1. rodzaju, można dopełnić tylko za zezwoleniem Komisji dla starego żelaza. W tym celu winien kupujący przedłożyć komisji do dnia 17. stycznia 1916 dowód, iż zawarł takie interesy.

§ 7.

Stary materiał żelazny wszelkiego rodzaju może być nadany w celu przewiezienia do miejscowości, które leżą poza obrębem Austrii, od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia, tylko za zezwoleniem Ministerstwa handlu.

Publiczne przedsiębiorstwa przewozowe (przedsiębiorstwa kolejowe i okrętowe) mogą przyjmować taki materiał w celu przewiezienia do stacji poza granicami Austrii oraz do stacji, w których następuje przejście na leżące poza granicami Austrii linie ruchu tylko wówczas, gdy do dokumentów

przewozowych doręczono dla każdej przesyłki osobne zezwolenie Ministerstwa handlu.

§ 8.

Nad dotrzymaniem przepisów tego rozporządzenia będzie czuwało Ministerstwo handlu, przybierając do tego inspektorów przemysłowych lub inne organa. W tym celu można oglądać ubikacje składowe i inne zakłady oraz wglądać w księgi przedsiębiorstwa.

§ 9.

Za przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będą władze polityczne I. instancyi karały grzywnami do 5000 koron lub karami aresztu do sześciu miesięcy.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Spitzmüller wlr.

10.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 6. stycznia 1916,

w sprawie zakazu przywozu i przewozu świeżych kwiatów i liści ozdobnych z krajów nieprzyjacielskich.

Wydany rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 14. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 120, a zmieniony rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 16. listopada 1915. Dz. u. p. Nr. 341, zakaz przywozu i przewozu rozmaitych towarów, pochodzących z państw, będących z Austro-Węgrami w stanie wojennym, lub z ich kolonii i obszarów ochronnych, rozciąga się w porozumieniu z królewsko-

węgiem rządem na towary Nr. 54 a (świeże kwiaty ozdobne itd.) i Nr. 55 a (świeże liście ozdobne, trawy, gałęzie itd.).

Rozporządzenie to wchodzi zaraz w życie.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

11.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu z dnia 7. stycznia 1916,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 379, w sprawie wyrabiania i sprzedaży chleba i pieczywa.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

W § 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 379, w sprawie wyrabiania i sprzedaży chleba i pieczywa, należy jako nowy, drugi ustęp wstawić:

Polityczna władza krajowa może ze względu na dotychczasowe zwyczaje miejscowe zezwolić na wyjątki od tego zakazu pod względem wypiekania chleba.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,

także w roku 1916. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1916** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1872 za 6 K 40 h	Rocznik 1895 za 7 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1896 " 7 " — "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1875 " 4 " — "	" 1898 " 6 " — "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1876 " 3 " — "	" 1899 " 10 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1877 " 2 " — "	" 1900 " 7 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1901 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1903 " 9 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1904 " 5 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1882 " 6 " — "	" 1905 " 6 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1883 " 5 " — "	" 1906 " 12 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1884 " 5 " — "	" 1907 " 13 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1885 " 3 " 60 "	" 1908 " 9 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1886 " 4 " 60 "	" 1909 " 8 " 50 "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1887 " 5 " — "	" 1910 " 8 " 40 "
" 1865 " 4 " — "	" 1888 " 8 " 40 "	" 1911 " 7 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1889 " 6 " — "	" 1912 " 12 " 50 "
" 1867 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "	" 1913 " 9 " 50 "
" 1868 " 4 " — "	" 1891 " 6 " — "	" 1914 " 15 " — "
" 1869 " 6 " — "	" 1892 " 10 " — "	" 1915 " 11 " 70 "
" 1870 " 2 " 80 "	" 1893 " 6 " — "	
" 1871 " 4 " — "	" 1894 " 6 " — "	

Pojedyncze roczniki **wydan w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz **nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.